

men ogsaa om enkelte andre Ting, som i strenge Forstand maae siges at høre til Kirkens Indre, fordi de netop angaae Udtrykket for Kirkens Lære, Udtrykket i det Hele for, hvad der maa antages at være den Sandhed, den vil have forkyndt, Udtrykket for det rette Liturgiske. Der er særdeles Meget, som gaaer baade indad og udad, og hvem af os vil i Diebliffet tvivle om, at netop den Frihed, vi opnaae gennem det Lovforslag, vi have vedtaget i Folkethinget, ikke gaaer udad alene? Det gaaer sandelig ogsaa indad; det gaaer ind i hvert enkelt Menighedsmedlems indre Nørelse. Seg maa altsaa antage, at det ikke vil være rigtigt at vedtage Endringsforslaget under Nr. 53, fordi det ikke kan medføre nogen egentlig Nytte, og fordi der ikke vil kunne fremkomme nogen Skade af, at det ikke vedtages. — Der er endnu eet Punkt ved dette Endringsforslag, som jeg dog virkelig kun berører med en vis Ungstellighed, og det er det, at Vedtagelsen af det vil komme til at see ud, som om der deri skulde indeholdes et Tryk i en vis Retning. Der er Mangfoldige, som ere drevne, deels af de alleræbleste Hensyn, deels af Hensyn, som jeg vel ikke vil betegne saaledes, men som i alt Fald ere fremkaldte af en Iver, en Overbeviisning om Vigtigheden af at faae denne Reform standset paa Veien. Seg dømmet ikke om deres Motiver, men begge disse Fractioner af dem, som danne Modstanden, af dem, der have drevet Agitationen, see hen til en Kirkecommission, og vi have ingen Anledning til at ønske, at denne skulde komme, thi netop det, at der kommer en Kirkecommission, er et flaaende Beviis imod disse Fractioner for, at Meningen ikke er, at Kirkens Tilstand skal ligge hen, saalænge indtil der gives en Forsatning. Seg vil bede de ærede Herrer om at fæste deres Opmærksomhed paa, at det, at der dannes en Kirkecommission til at undersøge de forskjellige Punkter, om hvis Reformering der kan være Spørgsmaal, er et Argument, som viser, at der ikke er Tale om at lade Alt hvile, indtil man i det Hele kan faae Kirkeforfatningen. Seg sagde, at Vedtagelsen af Forslaget faaer Udseende af at være et Tryk, og der er ganske vist Mangfoldige, som kunne

være modtagelige for Tryk; men betænk ogsaa, mine Herrer, at der er dem, hvis Natur er saaledes, at et udbendig fra kommende Tryk formindsker Vægten af de rigtige, faste Grunde, som ved Overbeviisningens Magt kunde drive ad en anden Vej. Vi skulle ikke ved at vedtage dette Endringsforslag tilveiebringe Noget, der kunde synes at være et Tryk, naar vi ikke have opgivet Troen paa, at det, der ligger os paa Hjerte, kan bane sig Vej paa en rigtig Maade. — Der var endnu Meget at sige med Hensyn til disse to Endringsforslag; men kun Eet skal jeg endnu nævne; det er af ganske underordnet Betydning, men jeg troer dog, det kan lægge et, om end kun ubetydeligt, Lob i Vægtstaaen. Det er, at det ikke er correct, naar Endringsforslaget siger, at Bevillingen kun maa benyttes, hvis det Rigsdagen forelagte Lovudkast faaer Lovkraft. Erindrer mine Herrer, at det her i Thinget er undergaaet Forandringer, at det ogsaa kan undergaae Forandringer andetsteds, uden at det dog kommer til en Meningsforskjel mellem de tvende Thing. Hold Dem til Ordene, og det bliver da ikke „det af Regjeringen forelagte Lovudkast“.

Formanden: Der er endnu 3 Medlemmer, som have ønsket at udtale sig i Sagen, og da Tiden er saa langt fremrykket, anseer jeg det for rigtigst hermed at standse Forhandlingerne for nærværende Møde.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Fredag Kl. 2, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af tredie Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869.

Mødet hævet Kl. 5.